

Р Е Ш Е Н И Е

№147

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 03 април 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и осми март, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №96 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Н.Б.В. *** против решение №1212 от 30.12.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1302 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №34-0000113 от 08.07.2011 г. на Началник на Областен отдел (ОО) "Контролна дейност (КД) - ДАИ" - Перник, издадено срещу Н.Б.В., в качество водач на таксиметров автомобил, като за нарушение по чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредба №34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници на МТ, е определено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАП).

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд неправилно, тъй като вмененото на водача нарушение не е извършено и същият е имал у себе си необходимите документи. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изразява становище.

Ответникът по жалбата, ОО „КД - ДАИ“ - Перник, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез събиране на относимите и необходими за изясняване на случая доказателства.

Въз основа на тях, от фактическа страна е установено, че на 17.03.2011 г. в гр. Перник, при извършвана от служители на ОО на „КД-ДАИ“ - Перник контролна проверка по спазване на правилата за извършване на таксиметров превоз на пътници, Н.В., в качество водач на таксиметров автомобил, извършва превоза, като в момента на проверката не представя издадено разрешение за таксиметров превоз за автомобила, който управлява, издадено от кмета на Община Перник или упълномощено от него длъжностно лице. За така констатираното нарушение на водача е съставен акт за установяването му (АУАН), въз основа на който на 08.07.2011 г. срещу Н.В.*** е издадено процесното НП, с което същият да бъде административно наказан.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат изискуемите по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити, съставени са и издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им и в необходимата форма.

При разглеждането на спора по същество първоинстанционният съд е приел вмененото на жалбоподателя нарушение за безспорно установено, както че е извършено и така и че е извършено именно от В., който в качеството му на водач на таксиметров автомобил, е задължен по смисъла на чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредба №34 да носи у себе си и да представи при проверка на контролните органи „разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници“ по смисъла на чл. 24а от ЗАП. Вмененото на водача на таксиметров автомобил нарушение е определено като правилно квалифицирано по чл. 93, ал. 2 от ЗАП, предвид наличие на разрешително, но непредставяне на същото в момента на извършваната от контролните органи проверка. По отношение размера на определеното на В. административно наказание районният съд е приел същото за правилно и адекватно определено в размер на точно фиксирания в санкционната норма на чл. 93, ал. 2, поради което спазването на правилата за индивидуализация на наказанието по чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН не е обсъждано.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата инстанция и в този смисъл смята жалбата за неоснователна.

Оплакванията съдържащи се в касационната жалба настоящия съд не приема за основателни, нито за подкрепени от установените безспорно от първата съдебна инстанция обстоятелства по делото, базирани на представените и събрани писмени и гласни доказателства. Твърдението на лицето, посочено като нарушител, че в момента на проверката въпросното разрешително е било у него, но поради неизвестни причини не е предоставено на проверяващите, настоящия съд не смята за съответно на обстоятелствата по настоящия правен спор. Видно от възражението на водача на таксиметровия автомобил пред административнонаказващия орган, към което е приложил необходимия документ, както и от възражението вписано в АУАН, В. е притежавал въпросното разрешително, но към момента на проверката същото не е било у него. Това обяснение кореспондира и с датата на издаване на процесното разрешително, предхождаща деня на извършената проверка. Последващите твърдения на водача на таксиметровия автомобил, че контролните органи са го „объркали“ и „притеснили“ не са подкрепени с доказателства по делото. От възражението по АУАН написано от касатора дори може да се извлече извод че към момента на проверка същия не е знаел, че въпросното „Разрешение“ вече е било издадено от кмета на общината предния ден но все още не е получено от адресата. Освен предвид тези обстоятелства, настоящата касационна инстанция също смята, че В. като водач на таксиметров автомобил за превоз на пътници и съответно субект на разпоредбите на специалния Закон за автомобилните превози и нормативните актове по неговото прилагане, следва да познава изискванията на относимия и приложим закон към дейността, която извършва.

Предвид всичко гореизложено и въз основа на извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, пороци които да съставляват основание за отмяна или изменение на първоинстанционното решение не бяха установени, поради което същото като правилно и законосъобразно, валидно, допустимо и съответно на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, Административен съд – Перник, на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1212 от 30.12.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1302 по описа на съда за 2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление №34-0000113 от 08.07.2011 г. на Началник на Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“ – Перник, издадено срещу Н.Б.В., като за нарушение по чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредба №34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници на МТ, е

определено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАП).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/

2./П/